

I found my ox in your pit

אנא תוראי בבירך אשכחתי -

Overview

The גמרא states that אבא ר' who rules that we are not אימוריהן can agree with נתן ר' who maintains that מהאי משתלם מהאי. However שור שדחף את חבירו לבור, it is only in that case that the בעל הבור pays the רביע נזק which the תם is פטור, because the תוספות explains our גמרא. ¹ שור died in your pit.

ודוקא גבי בור קאמר דמשלם -

And only concerning the בעל הבור does ר"נ maintain that he (the בעל הבור) **pays;** however by בשר and אימורין where we cannot say that he found the שור dead on account of the בשר, therefore even ר"נ agrees that in this case we do not say דליכא כיון דליכא from the אימורין, the נזק should be paid from the בשר.

anticipates a difficulty and resolves it:

אף על גב דכל חד וחד כולא הזיקא עבד -

Even though if we were to assume **that each** (the בשר and the אימורין) **does the entire damage,** it would make sense to have the בעל הבשר pay everything (including the share of the אימורין) just as the בעל הבור is obligated to make up for the loss of the תם, nevertheless -

שייך לחלק בין שור לבור מהאי טעמא -

It is possible to differentiate between the liability of a שור, **and the liability of the בור on account of this reason** of אשכחתי (which is applicable by בור, but not by שור)².

continues:

ומיהו כיון דידע טעם דתוראי בבירך אשכחתי -

However now that the גמרא is aware of the reason of אשכחתי . **מצי למסבר נמי דכל חד וחד פלגא דהזיקא עבד כדאמרינן בהפרה (שם) -**

It is possible to assume that each of the מזיקים **does only half a נזק** as the גמרא **explains in הפרה**. Therefore it is better understood why the בעל הבשר does not pay for the אימורין, since he did only (his) part of the damage, and we cannot compare it to the בעל הבור where the סברא of אשכחתי prevails.

ושם⁴ אפרש בעזרת השם:

And there in הפרה **I will explain** the גמרא **בעז"ה**.

¹ (according to the view that since the בור concluded the damage, it appears as if he did the entire damage; that is why ר"נ maintains in that situation (only) (מהבור) מהאי משתלם מהאי. This סברא is not applicable by אימורין; for neither caused the גמר מיתה exclusively.

² See 'Thinking it over'.

³ לקמן נג,א.

⁴ בתוספות ד"ה לעולם. See footnote # 1.

Summary

Even if we maintain **האי כוליה הזיקא עביד**, we can still distinguish between the case of **בור** and the case of **בשר ואימורין**; and certainly if we maintain **האי פלגא** **האי פלגא**, it is understood why **גובה מבשרן כנגד אימורין**.

Thinking it over

If we do maintain **האי כוליה הזיקא עביד**,⁵ why indeed are we not **גובה מבשרן כנגד** **אימורין**? In **פרק הפרה** when we assumed that **האי כוליה הזיקא עביד**, there was no need for the **בעל** of **סברא** **אשכחתי** and it was understood why the **שור ובור** pays **ג' חלקים**.⁶ What is the difference between **בשר ואימורין** and **שור ובור**?

---

⁵ See footnote # 2.

⁶ See **חידושי ר"נ אות תעה**.